

РЕШЕНИЕ

№ 917

гр. София, 16.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 08.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **11789** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК вр. с чл.186, ал.4 от ЗДДС.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Заповед за налагане на ПАМ №ФК-С759-0084758/02.11.2020г., издадена от Началник отдел „Оперативни дейности“ – С. в Гл. Дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят заявява, че заповедта е незаконосъобразна. Принудителната мярка следва да не ограничава правата на субектите в степен надхвърляща преследваната от закона цел. Посочените в заповедта факти не обосновават защитата на особено важни държавни интереси. Установяването на укрити приходи може и да попада в хипотезата на труднопоправими вреди, но само ако се констатира, че заплащането на данъчните задължения не може да бъде обезпечено. Запечатването на търговския обект ще доведе до големи вреди за дружеството, тъй като то ще изпадна в забава спрямо клиентите си.

В съдебното заседание жалбоподателят не изпраща представител. Постъпила е писмена защита на 04.02.2021г. от управителя Г. Х..

Ответникът - Началникът на отдел «Оперативни дейности» - С. в Гл. дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, чрез юрисконсулт оспорва жалбата, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 22.10.2020г. е извършена проверка на търговски обект по смисъла на пар.1, т.41 от ДР на ЗДДС – магазин, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от

[фирма]. Констатирано е, че търговецът, в качеството си на задължено лице по чл.3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин не регистрира и не отчита всяка извършена продажба на стоки и услуги от търговския обект, чрез издаване на фискални касови бележки от въведеното в експлоатация в обекта фискално е устройство, което представлява нарушение на разпоредбите на същата наредба и ЗДДС. Преди легитимацията на органите по приходите е извършена контролна покупка на парче плат – 1,20м. на стойност 7,20лв. За извършената покупка не е издадена касова бележка, нито бележка от кочан. В търговския обект е налично към момента на продажбата регистрирано и работещо фискално устройство, подробно описано в протокола за проверка. След легитимирането на органите по приходите е отпечатан дневен „Х“ отчет, неиздаването на касова бележка се потвърждава и от разпечатания КЛЕН от 22.10.2020г., като за установеното нарушение е съставен АУАН.

За нарушаване на чл.118, ал.1 от ЗДДС и на основание чл.186, ал.1, т.1, б. „а“ и чл.186, ал.3 от ЗДДС с оспорената заповед е наложена на [фирма] принудителна административна мярка „Запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него за срок от 14 дни“. Развити в заповедта са мотиви, относно продължителността на срока. Определено е запечатването да се извърши на 06.12.2020г.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е частично основателна.

Съгласно чл. 186, ал. 3 ЗДДС компетентен да наложи ПАМ по чл. 186, ал. 1 ЗДДС е орган по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. За доказване компетентността на органа, издал акта, по делото е представена Заповед № ЗЦУ-1148/25.08.20г. на Изпълнителния директор на НАП, съгласно т. 1 от която директорите на дирекции „Контрол“ в териториалните дирекции на НАП издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка запечатване на обект по чл. 186 ЗДДС. Оспорената заповед е издадена от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия.

Заповедта е в предписаните от закона форма и съдържание. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните норми и правилно е приложен материалния закон, съобразена и неговата цел поради следното:

Съгласно чл. 118, ал. 1 ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност /системен бон/, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Според чл. 186, ал. 1, б. „а“ ЗДДС, на лице, което не спазва реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се налага принудителната административна мярка (ПАМ) запечатване на обект за срок до 30 дни. Посочената разпоредба обвързва императивно

органите по приходите със задължение да прилагат посочената ПАМ във всеки случай на установено от тяхна страна нарушение на реда или начина за издаване на съответен документ за продажба.

Безспорно се установява от приложения протокол за извършена проверка сер АА № 0084758 на лист 27 от делото, че при извършване на плащането от 7,20 лева за закупеното парче плат от проверяващия служител на НАП, касова бележка не му е била издадена от лицето, което е приело паричната сума – продавачът Р. Т.. Не са представени и доказателства, които да оборват констатациите на проверяващите в съдебното производство, поради което с издаване на оспорената заповед, правилно е бил приложен материалният закон, като не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18/2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства предвижда, че всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка. Съгласно чл. 25, ал. 1, т. 1 от същата Наредба задължително се издава фискална касова бележка за всяко плащане с изключение на случаите, когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит, чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод, а в ал. 4 (предишна ал.3 - ДВ, бр. 75 от 2019 г.) на чл. 25 е предвидено, че фискалната касова бележка в случаите по ал. 1 се издава при извършване на плащането. Лицата по чл. 3 са длъжни едновременно с получаване на плащането да предоставят на клиента издадената фискална касова бележка.

Неспазването на реда по чл. 118 ЗДДС в случая води до нерегистриране на приходи и отклонение от данъчно облагане, с което се нанася вреда на държавния бюджет. Законодателят е предвидил срок до един месец (30 дни) за налагане на тази мярка и в случая административният орган е определил срок наполовина на максималния, като е развил подробни мотиви за това. Целите на производството по Глава втора, Раздел III „Принудителни административни мерки“ и това по Глава трета „Производство по установяване на административните нарушения, налагане и изпълнение на административните наказания“ от Закона за административните нарушения и наказания са различни и независими една от друга. Поради това, не представлява и основание за отмяна на заповедта наличието на съставен Акт за установяване на административно нарушение.

Независимо от горното, настоящият съдебен състав намира, че определеният от административния орган срок на мярката от 14 дни, което е почти половината от предвидения в чл.118 от ЗДДС максимален срок от 30 дни ще засегне права и законни интереси на търговеца в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. Основания за това съдът черпи от наличните по делото данни за вида и цените на продаваните стоки, незначителния обем на извършваните продажби, броя на заетите лица – 1 лице на 84години. Предвид ниската стойност на неотчетения приход 7,20лв. и липсата на данни същото нарушение да е било извършвано преди, съдът счита, че запечатване на търговския обект и забрана за достъпа до него за срок от 5 дни ще изпълни целта, за която мярката се налага – дисциплиниране на търговеца и организиране на отчетността му по предвидения в Наредба №Н-18 начин.

Предвид изложеното, заповедта следва да се измени по отношение на определената продължителност на мярката, като на ответника се присъди поисканото

юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК в съответен на отхвърлената част от жалбата размер от 30 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, АССГ, III отделение, 11 състав

Р Е Ш И:

ИЗМЕНЯ по жалбата на [фирма] Заповед за налагане на ПАМ №ФК-С759-0084758/02.11.2020г., издадена от Началник отдел „Оперативни дейности“ – С. в Гл. Дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, като срокът на действие на мярката „запечатване на търговски обект и забрана за достъпа до него“ от 14 дни НАМАЛЯ на 5 дни.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати в полза на Националната агенция по приходите юрисконсултско възнаграждение в размер от 30 (тридесет) лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: